

الباب الخامس و العشر من الواحد السادس في ان الله قد...

حضرت باب

اصلي فارسي

الباب الخامس و العشر من الواحد السادس في ان الله قد
امر بان تقيموا من مقاعدكم اذا سمعتم اسم "من يظهره الله"
من بعد بلقب القائم و الحكم على اعدام من يحزنه من فوق
الارض بما يمكن.

ملخص اين باب آنکه خداوند عالم اذن فرموده کل را که در نزد استماع ذکر "من يظهره الله" باين اسم هر نفسی
برخيزد از مقام خود و بعد قاعد گردد اجلالاً له من کتاب الله و اعظاماً له من نقطة الاولى لعل در يوم ظهور
کسی اظهار ارتفاع در نزد او نکند که کل اعمال غيب از برای يوم شهادت است

که اگر کسی در کل عمر خود هر وقت شنيد برخيزد ولی یک ساعت قبل از قبض روح بشنود که ظاهر شده
يا آنکه کتاب او باو برسد که او منم يا آنکه خود او بر او وارد شود و بگويد منم و حجت اقامه کند باياتی که دين
او باو بر پا است و في الحين خاضع نگردد از برای قرآن و ساجد نگردد از برای منزل بيان کل اعمال غيب او
باطل ميگردد که گویا هيچ نکرده و اگر بر عکس باشد ثمر ميبخشد او را و اگر خواهد عفو ميکند او را اگر
دون حب در ايام غيب خود بر او شاهد شده اگر چه هرگز محب نتواند از رضای محبوب خود منحرف شد

ORIGINAL

AUDIO

و کمال دقت در این نموده که لابد ملاقات خواهید کرد او را که از برای اسم او این نوع احترام دارید و عمل کنید ولی از برای مسمای این اسم نکنید آنچه از برای اسم او میگردید چه اگر بدانید خواهید کرد ولی بر خود اشتباه وارد میآورد چنانچه در ظهور رسول الله - صلی الله علیه و اله - کل منتظر او بودند ولی در حین ظهور شنیدی که با او چه کردند و حال آنکه اگر او را در خواب میدیدند بآن خواب افتخارها میکردند و همچنین در ظهور نقطه بیان که کل از برای اسم او قائم میشدند و از برای ظهور شب و روز تضرع و ابتهاج می نمودند و اگر در خواب میدیدند او را بان خواب افتخارها مینمودند ولی حال که باعظم حجتی که دین ایشان باون بر پا است ظاهر شده و منتظرین ظهور او لا یحصی است کل بعد از استماع آیات او در خانه های خود مستریح نشسته و او الآن در این جبل ماکو است وحده

قدری مراقب خود شده ای اهل بیان که اینطور واقع نگردد که از برای او شب و روز گریه کنید و از برای اسم او قائم گردید و حال که یوم اخذ ثمره است که از قیام باسم سبیلی بسوی مسمی بهم رسانید این قسم محتجب مانید در خاطر آورید سلوک منتظرین رسول الله - صلی الله علیه و اله - را و آنچه بر او وارد شد از منتظرین باو و مگو که در دین نبودند امروز میگوئی که در دین نبودند و الا آن روز در میان خود بگمان خود در اعلی درجه فضل و دین خود عامل بودند و گمان دون حق بر خود نمیدردند مثل آنکه امروز می بینی که کل باعلی درجه فضل و دین خود عاملند و خطوط دون حق از برای خود نمیکند

و خواهی شنید آنچه که بر نقطه بیان وارد آمده زیرا که قضایای قیامت فرض شده که کل بنویسند و ثبت کنند لعل در قیامت بعد بآن مهتدی می شوند و خواهی درک نمود "من یظهره الله" را

و اگر قرار گذارید ای اهل بیان کلا که به هیچ نفسی نپسندید آنچه بر نفس خود نمی پسندید و حق را باطل جلوه ندهید یا بر عکس که آن حق محض است و اگر در ظل او مستظل نگردید در دین باطل میگردید لعل بر آن حزنی وارد نیاید و کل اعمالی که از یوم ظهور نقطه بیان کرده اید تا آن روز باطل نگردد

توکل بر خداوند نموده که از این خیط بیرون نرفته لعل بر مقصود خود چونکه نمی شناسید حزنی وارد نیاورید در ایام بطون او و در ایام ظهور که او می شناساند کل را نفس خود را بآیات و کلمات خود ولی کل بآن یقین نمیکنند که بشناسید او را از این جهت محتجب می مانید و هیچ حجتی نیست از برای کسی که یقین نکند باو بعد از استماع آیات این است صراطی که کل بآن داخل در جنت میشوند و محتجبین بآن داخل در نار میگردند که هیچ جنتی اعظم از آن خلق نشده بلکه او اجل است از اینکه بجنّت و وصف جنّتیت وصف شود زیرا که خلق جنت بامر او میشود

و اگر میخواهی در بدء جنت نظر کنی نظر کن در بدء دین اسلام که هر کس داخل میشد داخل در جنت بود و الا در نار و درجه بدرجه جنت مفصل گشته تا آنکه یک یک اهل بیت را نظر کن در ظهور هر یک

اصحاب او اصحاب رضوان و جنت بوده اند و دون او در نار تا آنکه منتهی شد بآخر ابواب که نص خاص منقطع گشت هر کس بر مراد الله و مراد اهل بیت بود در جنت بود و هر کس قدر جوی منحرف بود در نار تا اینکه بظهور اسم باطن باطن خلق جنت را بین و حکم دون جنت بر کسی که نشناخت او را و عارف نگشت بحق او ذکر کن

و بعد مبدأ جنت را بیان بین و تا ظهور "من یتظهره الله" متبعین را از منحرفین بشناس و حکم جنت و نار را بعین شهود ملاحظه کن که این است مقصود از آنچه در قرآن نازل شده از ذکر جنت و نار و پناه بر در هر حال از نار دون ایمان که همین سبب در نار آخرت میگردد و همچنین در ایمان که همین سبب رضوان اکبر میگردد که در آن خلق شده آنچه عبد محبوب دارد او را و در آن خلق نشده حزنی و آنچه که عبد محبوب ندارد علم بآن را یخلاق الله ما یشاء بامرہ انه کان علی کل شیء قدیرا.

